

ban és egészben helyesnek elfogadva különösen két tétel ellen kell kifogást emelnünk: egyik a házberjövédelmre, a másik a ház karbantartását illető tételekre vonatkozik.

Tóth Mihály főmérnök ur a felajánlott háznak évi berjövédelmét 42.136 koronában állapította meg, ezzel szemben a tek. Tanács ama rendelkezése, hogy ezen berjövédelméből 10% leüjtessék a jövedelmezőség kimutatásánál, merőben önkényes és semmivel sem indokolt; — mert az előtti számításnál az egyes lakosztályok oly bérösszegben lettek felvéve, mely bérösszegek mindenkori elérhetőek, sőt idővel biztos emelkedésük is remélhető.

Ezen tételnél csakis az az aggály tekinthető indokoltnak, hogy az első időben, — tekintettel különösen arra, hogy az épület augusztus 1-én, tehát a legkedvezőtlenebb időben vétetik használatba, — a lakások mind nem lennének egyszerre bérbe adhatók. Ezen körülményt, de a tek. Tanácsnak egyéb aggályait is méltányolva, a Szegedi Gazdasági és Iparbank bele menne abba, hogy az eredetileg kitüntetett 42.136 korona berjövédelméből 5% vagyis 2106 korona 88 fillér leüjtessék és a remélhető berjövédelmek ezek után 40.029 korona 20 fillérben állapíttatnék meg; viszont azonban egy szolidan felépített új háznak karbantartására elegendőnek véljük a számításba vett évi 1397 korona 51 fillér helyett évi 500 koronát, ha ezen összeg idővel emelkednék, fokozott arányban kell a házbernek is emelkednie.

Ezen kétrétegbeli helyesbítés után az ajánlatot tevő bank részéről a következő összeállítás vétetik alapul.

A telek és épület ára, beleértve a bank 75.000 koronás követelését is 626,285.10 korona, ebből a Kereskedelmi Bank kölcsönével fedezve 364,627.26 korona, készpénzzel fedezendő tehát 261,657.84 korona. Ehez hozzáadva a 240.000 koronára redukálendő összeg vesztett kamatát 2,400.— korona, lenne fedezendő tehát összesen 264,057.84 korona, Szegedi Gazdasági és Iparbank K 75.000.— követeléséből elenged 21,057.84 koronát, marad a Városnak készpénzzel fedezendő 240,000.— korona. Berjövédelmek 40,029.20 korona. A mérnöki kimutatásban kitüntetett összkiadás

idegze azonban fölmondta a szolgálatot s egy éjjel úgy vezették haza. Ágyba került, felesége hűségesen ápolta s mikor annyira javult állapota, hogy fölkelhetett, orvosa tanácsára hosszú tengeri utra ment.

Miczonkát nem vitte magával. Hogy miért nem, ez megfeythetetlen. Talán megszánta a boldogtalan asszonykát? Talán más tervei voltak? ki tudná egy ilyen szeszélyes ember gondolatait megfejteni.

Igy került haza Miczonka három évi távollét után.

Bármennyire dédelgették, az a szomorú vonás ajkai körül nem akart eltűnni. Az árulta el, hogy milyen sokat szenvedhetett s tette feltűnővé a hasonlatosságot az „ösanyná“-val.

Miczonka hallgatott, nem panaszkodott soha. Csak látszott rajta, hogy milyen hálás rokonainak gyöngédségükért s a legvidámabb asszonyka volt olyankor, ha ősz édesatyja betoppant a kastélyba.

Évikéhez ragaszkodott a legjobban Miczonka s az egyedüli volt, aki előtt néha elárult valamit legbensőbb gondolataiból. Sokszor mondotta neki:

— Látod Évikém, én már születésemkor magamon viseltem szenvedésem jelét s nem volt nehéz megjövendölni sorsomat, hogy boldogtalan leszek egész életemen keresztül. Tudod szívem, ez a vonás az, ami „ösanynánk“ ajkai körül is lebeg. No ne sirj, kicsi Évikém, — vigasztalta Évikét, aki ilyen beszélgetések után rendszerint sirva karolta át.

Majd megfenyegette mosolyogva.

— A te lakodalmodon igazán boldog leszek, mert nagyon szeretlek, kicsi szókeségem.

(Folytatjuk.)

857139 korona, ebből leütendő a karbantartási tételnél általunk kifogásolt 897.51 korona, levonandó tehát 7673.88 korona, tiszta jövedelmeként mutatkozik tehát 32,355.32 korona, ebből a levonandó a Kereskedelmi Bank 400.000 koronás kölcsönének 5%-os törlesztése 20.000 korona, marad tisztán 12,355.32 korona, mely összeg a 240.000 koronás befektetés 5.15%-ának felelne meg. Ha azonban a tek. Városi Tanács megelégednék a befektetett tőke 4%-ával, ez esetben az évi jövedelemből 1.15%, vagyis 2760 korona esne el, vagyis ennyivel kevesebb házberjövédelmek lenne számításba vehető, úgy, hogy a házberjövédelmek nem 40,029.20 korona, hanem kevesebb 2,760 korona, összesen tehát 37,269.20 korona vehető számításba és így csaknem 500 koronával kisebb összegben, mint az a mérnökség a 10% leütése után megállapította. Az elmondottak után még kérjük különösen figyelembe venni azon körülményt, hogy a Város a Pesti Kereskedelmi Banknál teljesítendő évi 20.000 koronás részletfizetéssel évenként a 400.000 koronás kölcsöntőkének 1/2%-át is törleszti, úgy, hogy tulajdonképpen 240,000 koronás befektetéssel (mely befektetésnek 5.15%-os kamatai is biztosítva vannak) 50 év múlva minden külön hozzájárulás nélkül egy külön 400.000 koronás vagyont birtokába jutand.

Felajánljunk tehát Szeged városának 75.000 koronás követelésünkéből 24057 korona 84 fillér engedményt; kérjük a tek. Tanácsot, méltóztassék a házber jövedelmi illetékből csupán 5%-ot leüjteni, viszont a ház karbantartására évi 500 koronát számításba venni és az eként 5.15% jövedelmezőséget biztosító Feketesas-utcai házunkat Szeged város törvényhatósági bizottságának megvételre ajánlani. Szeged, 1912. december hó 6-án. Tisztelettel A Szegedi Gazdasági és Iparbank képviselőjében Reök Iván elnök, dr. Jedlicska Béla igazgatósági tag.

Jedlicska Béla dr. referálása után Szmollény Nándor bizottsági tag szólt hozzá a kérdéshez. Eltekintve attól — mondotta, — hogy a Feketesas-utcai ház megvásárlásával a város némileg szanálná a bank helyzetét, előnyösnek tartja a város szempontjából a ház megvételét. A rendőrség és az adóhivatal nem maradhat tovább azokban a helyiségekben, ahol most van, mert ezekre a szobákra más hivataloknak van szüksége. A városi bérházban nagy összegeket fizet a város az adóhivatali helyiségekért, azonkívül tekintetbe kell venni, hogy a Püspök-téren építendő fiók városháza is belekerülne annyiba, mint a Feketesas-utcai palota, amelyet a fölszólaló nagyon alkalmasnak tart a rendőrség részére. Továbbá: bizonyos, hogy a házbernek is emelkedni fognak s itt megint a város jár jól, ha a saját házában helyeztetni el a hivatalait. Mindezek alapján ő a Feketesas-utcai ház megvételét a városra nézve előnyös üzletnek tartja s ilyen értelemben fog fölszólalni a holnapi közgyűlésen is.

Az ülés Szmollény fölszólalása után véget ért.

Tisza és a nemzetiségek. A *Pesti Hírlap* mai száma „Tiszák tárgyalása a nemzetiségekkel“ címen cikket közöl, melyre ma este Tisza István nyilatkozik a Budapesti Tudósító útján. Kijelenti a házelnök, hogy a kormány és a nemzetiségek közt nem folynak tárgyalások. Csupán nekem van magánjellegű tárgyalásaim a román nacionalistákkal, — mondja Tisza, — hogy a teljes harmoniát megvalósítsuk. Husz esztendő óta töreksem a harmonia elérésére, számos esetben nyilvánosan kifejtettem erre való álláspontomat, így fölösleges, hogy a tárgyalások részleteit publikáljuk, — írja még Tisza István.

Változatlanul súlyos a helyzet

— A porta válasza késik. — A nagyhatalmak szerepe. — Mik lesznek a föltételek? — A balkáni szövetségesek terve. — Románia és Bulgária viszálya. —

(Saját tudósítónktól.) Az új-török forradalom okozta nemzetközi politikai helyzet változatlanul komoly és változatlanul bizonytalan. Még nem szakadt el a béketárgyalásnak minden fonala s még várják az új-török kormány választát a hatalmak együttes jegyzékére. De a háború új kitörésének veszedelem a küszöbön áll s két-három nap múlva, úgy lehet, ismét az ágyuk veszik át a szót a tehetetlen diplomataktól, s új vérontás következik a véráztatta balkáni csatamezőn.

A hatalmak és a balkáni szövetséges államok is várják az új-török kormány válaszigjegyzékét. Ez azonban, úgy látszik, egy ideig halogatni szeretné elhatározásának döntő kinyilvánítását. Az új uralom először be akar rendezkedni s nyilván el is akar készülni, amennyire lehetséges, az eljövendő eseményekre. Ezért késik a várvavárt válasz. Egy táviratunk jelenti, hogy az új-török kormány már tisztában van azzal, hogy mit fog felelni a hatalmaknak. Táviratunk jelzi is a válasz tartalmát. *Törökország Drinápolyhoz és megjelölt négy szigethez föltétlenül ragaszkodik.* Egyebekben pedig az új-török kormány minden lehető engedményre hajlandó.

Minthogy viszont Bulgária mindenáron követeli Drinápolyt, ebből önként következik a kiegyenlíthetetlen ellentét, a melyet csak a háború dönthet el.

De nagyobb baj és nagyobb veszedelem jelent az, hogy az európai nagyhatalmak fölfogása nem egyező az új helyzettel szemben s így a balkáni háború új fölvonásaiból messzemenő vészes bonyodalmak keletkezhetnek.

Oroszország mindenképpen be akarna most avatkozni, nemcsak azért, hogy nyomást gyakoroljon Törökországra Bulgária érdekében, hanem főképp azért, mert keresi a módját, hogy a maga részéről is megtépázza a szegény, veszendő török birodalmat. Ha a beavatkozás megtörténne: ez európai háborút jelentene.

De ott van a román-bolgár viszály is, amely jelentékenyen fokozza a háború veszedelemét. A két ország diplomáciája nem tud egymással megegyezni. Románia területi kárpótlást követel, amit Bulgária vagy nagyon kevésbé, vagy egyáltalán nem akar adni. Itt is tehát összeütközés fenyeget.

A mai napon még ezek a jelentések érkeztek:

Válaszigjegyzék.

Berlin, január 28. A *Deutsches Tagblatt* bécsi tudósítója egy Bécsben élő török diplomatától megtudta a porta válaszigjegyzékének tartalmát. A török miniszteri tanács már szombaton véglegesen megállapította a válaszigjegyzékét, melynek négy pontja van.

Az első pontban a porta mindenekelőtt kifejezi a béke föntartására irányuló óhaját, de azt kívánja, hogy egészen más alapon jöjjön létre, mint amelyet a nagyhatalmak indítványoztak. Ezután röviden megjelöli azokat a maximális engedményeket, a